

Η συνάντηση του Αγίου Σωφρόνιου με τον μακαριστό Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Γεράσιμο

/ [Επικαιρότητα](#)

Εις μνήμην του μεγάλου Αγίου, του “Μεγάλου Βασιλείου του 20ου αιώνα”, του Αγίου Σωφρονίου Σαχάρωφ, που σαν σήμερα, στις 11 Ιουλίου του 1993, κοιμήθηκε οσιακά αναφέρουμε μια διήγηση του Μακαριστού Κεφαλληνίας Γερασίου, από το αγιορείτικο πνευματικό απόθεμα του νεαρού Γεράσιμου (μακαριστού Μητροπολίτου Κεφαλληνίας), στην Ιερά Μονή του Αγίου Παύλου Αγίου Όρους, όπου 18 χρονών κατέφυγε κρυφά από τους γονείς του.

«Τώρα είναι ευκαιρία να αρχίσεις να συλλέγεις πετράδια για το θησαυρό της καρδιάς σου, ζώντας πνευματικές εμπειρίες, παιδί μου. Να διαβάσεις, να μιλήσεις με αγιασμένους γέροντες, να προσευχηθείς. Όταν βγεις έξω από το Περιβόλι της Παναγίας, δε θα σταματούν να σου ζητάνε, στον κόσμο συνεχώς θα πρέπει να δίνεις...», είπε στο νεαρό Γεράσιμο ένας πολίος Αγιοπαυλίτης μοναχός. Μα ο Γεράσιμος ήρθε εκεί για να μείνει, όχι για να βγει ξανά στον κόσμο. Δαγκώθηκε, θα έβγαине ξανά στον κόσμο; (Όμως αυτή είναι μια άλλη ιστορία).

Ο Γέρων Σωφρόνιος Σαχάρωφ κατά την περίοδο της κατοχής ήταν πνευματικός των πατέρων της μονής του Αγίου Παύλου και εγκαταβίωνε σε ένα σπήλαιο πλησίον του μοναστηριού. Μία μέρα, μετά τη δύση του ηλίου, κτύπησε την πύλη της μονής και όταν ο θυρωρός με έκπληξη τού άνοιξε, γιατί δεν είχε έρθει άλλη φορά τέτοια ώρα στη μονή, ο π. Σωφρόνιος ζήτησε να δει τον ηγούμενο. Του είπε: «Βλέπω μεγάλο πειρασμό πάνω από τη μονή». Αμέσως κλήθηκαν οι πατέρες σε ολονύκτια προσευχή.

Τι είχε ακριβώς συμβεί;

Ένας μοναχός της Μονής του Αγίου Παύλου, και μάλιστα Κεφαλλονίτης, από τα Χαυδάτα, ο π. Γεώργιος Μοσχονάς, είχε αναπτύξει αντιστασιακή δράση και βοηθούσε Έλληνες και συμμάχους αντάρτες να διαφεύγουν στην Αίγυπτο και στη Μέση Ανατολή. Κάποια στιγμή οι Γερμανοί τον συνέλαβαν. Στο στρατοδικείο στη Θεσσαλονίκη, μπροστά στο δικαστή ο μοναχός ομολόγησε και επιβεβαίωσε ότι το έκανε κατά τον ευαγγελικό λόγο περί υπερασπίσεως των αδικουμένων.

«Εάν αδικούμενοι ήσαν Γερμανοί, θα το έκανες»; ρώτησε ο στρατοδίκης.

« Την βοήθεια την οφείλουμε σε κάθε αδικούμενο, αλλά εσείς έχετε αιματοκυλήσει την οικουμένη και δεν σας πρέπει», απάντησε.

Βλέπετε τι θάρρος, τι τόλμη είχε, αδελφοί μου, αυτός ο άνθρωπος; Φυσικά, καταδικάσθηκε σε θάνατο. Μαζί με άλλους κρατούμενους περίμενε κι αυτός την εκτέλεση στις φυλακές, αλλά κάτι άλλο μεσολάβησε. Οι προστάτες Άγιοι της μονής του Αγίου Παύλου εμφανίστηκαν μπροστά του. Ήταν ο Άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος και ο Άγιος Παύλος ο Ξηροποταμηνός και ο μοναχός μίλησε μαζί τους. Μάλιστα, τη συνομιλία άκουσαν και οι συγκρατούμενοί του, τη θεώρησαν όμως παραλήρημα του πυρετού του. Οι άγιοι τον εμψύχωσαν και του είπαν ότι θα τον βοηθήσουν να ελευθερωθεί. Πράγματι, μετά από τρεις μέρες, ενθαρρυσμένος πήδηξε μέρα μεσημέρι από τον τρίτο όροφο του κτιρίου και διέφυγε, σαν να ήταν αόρατος, ανάμεσα από τους πάνοπλους Γερμανούς φρουρούς. Απίστευτο, αλλά από τη Θεσσαλονίκη έφθασε στο Άγιον Όρος με τα πόδια, ξυπόλυτος περπάτησε τόσο μεγάλη απόσταση. Είχε τη βοήθεια των αγίων, βλέπετε, και τα κατάφερε. Κρύφτηκε στην περιοχή του μοναστηριού του, χωρίς να παρουσιαστεί στους μοναχούς.

Οι Γερμανοί το έμαθαν και αμέσως εξέδωσαν διαταγή να γίνει έρευνα για να βρεθεί και να συλληφθεί ο καταδικασθείς δραπετής, όπως και να καταστραφεί ολοσχερώς η Μονή του Αγίου Παύλου. Θα την έκαιγαν. Αυτό τον πειρασμό είδε ο Γέρων Σωφρόνιος και έσπευσε να βοηθήσει.

Οι πατέρες βρίσκονταν σε πολύωρη προσευχή όταν έφθασε μήνυμα από την παραπλήσια Μονή Διονυσίου ότι τρεις Γερμανοί αξιωματικοί, κατά λάθος, ήρθαν στο μοναστήρι τους, αλλά να τους περιμένουν, γιατί σκοπός τους ήταν να κάψουν τη Μονή του Αγίου Παύλου. Τότε ο γραμματέας της μοναστικής αδελφότητας είχε την εξής ιδέα την οποία πρότεινε στον ηγούμενο: να περάσουν στον κώδικα της μονής μιαν εικονική καταδικαστική απόφαση με ημερομηνία προγενεστέρα που θα έλεγε, αν εμφανισθεί ο μοναχός Γεώργιος, να τον παραδώσουν στις αρχές. Η πρότασή του έγινε αποδεκτή.

Το πρωί μετά τη Θεία Λειτουργία ο πατήρ Σωφρόνιος πλησίασε τον ηγούμενο Σεραφείμ και του ψιθύρισε: «Γέροντα, ο πειρασμός παρήλθε»

Η εικονική καταδίκη μαλάκωσε τους Γερμανούς, οι οποίοι έφυγαν και δεν ξαναγύρισαν.

Όσον αφορά τώρα τον μοναχό Γεώργιο, για δύο περίπου χρόνια παρέμεινε κρυμμένος σ' ένα σπήλαιο κοντά στο μοναστήρι. Μόνο ο ηγούμενος γνώριζε το κρησφύγετό του. Την τροφή του αποτελούσε η Αγία Κοινωνία και ό,τι κρυφά δεχόταν μόνο από τον ηγούμενο. Και όταν φανερώθηκε, αποκάλυψε πως παρά το φόβο και τις μεγάλες δυσκολίες, πέρασε με ψυχική ευφορία όλη εκείνη τη δοκιμασία. Οι προστάτες της Μονής του Αγίου Παύλου, Άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος και Άγιος Παύλος Ξηροποταμηνός δεν τον εγκατέλειψαν ποτέ καθ' όλη την περιπέτεια του.

Από την ομάδα του fb «Ο π. Γεράσιμος Φωκάς όπως τον ζούμε».